

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 3CoCsp/2/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818202737  
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7818202737.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému D. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v Z.N., L. XXX/XX, o zaplatenie 5.946,57 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 6Csp 75/2018-134 zo dňa 2.7.2019

### rozhodol:

I. M e n í rozsudok v časti výroku č. I o splatnosti pohľadávky tak, že žalovaný je povinný priznanú istinu s príslušenstvom, ako aj trovy konania zaplatiť žalobcovi, všetko v mesačných splátkach po 120,- eur, splatných od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, vždy do konca toho ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok t.j., že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Súd z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.946,57 Eur, úrok vo výške 185,87 Eur, úroky z omeškania vo výške 8,08 Eur, úrok vo výške 11,90 % ročne z nezaplatenej istiny 5.946,57 Eur od 24.08.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 5.946,57 Eur od 24.08.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 185,87 Eur od 24.08.2018 do zaplatenia, náhradu trov konania vo výške 100 %, podľa pomeru úspechu vo veci, všetko v mesačných splátkach po 100,- Eur, splatných od mesiaca nasledujúceho po mesiaci v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, vždy do konca toho ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 5.946,57 eur, úrok vo výške 185,87 eur, úroky z omeškania vo výške 8,08 eur, úrok vo výške 11,90 % ročne z nezaplatenej istiny 5.946,57 eur od 24.08.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 5.946,57 eur od 24.08.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 185,87 eur od 24.08.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku.

3. Žalobca poukázal na skutočnosť, že dňa 09.07.2014 uzavrel so žalovaným Úverovú zmluvu č.XXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné

prostriedky vo výške 8.000,00 eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 21.06.2024. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie poskytnutého úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 23.08.2018 a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia druhou upomienkou zo dňa 23.05.2018. Žalobca uviedol, že ku dňu predčasného zosplatnenia (dňa 23.08.2018) predstavovala pohľadávka žalobcu voči žalovanému sumu 6.275,52 eur a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 5.946,57 eur, z úrokov vo výške 185,87 eur, predstavujúcich dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia (úroková sadzba vo výške 11,90% ročne vyplýva zo Zmluvy), z úrokov z omeškania vo výške 8,08 eur a z poplatkov za upomienky, za výzvu na predčasné splatenie úveru, za vedenie úverového účtu, spolu vo výške 135,00 eur, ktoré si žalobca v konaní neuplatnil a z poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,00 eur. Po zosplatnení žalovaný neuskutočnil žiadnu úhradu. Žalobca v podanej žalobe poukazoval na skutočnosť, že zmluvy obsahuje náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch sa tiež citoval rozsiahlu judikatúru týkajúcu sa spotrebiteľských úverov.

4. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že súhlasí s podanou žalobou, svoj dlh je ochotný žalobcovi splatiť, avšak len vo forme mesačných splátok, ktoré navrhol vo výške 100,- Eur mesačne. Omeškal sa so splácaním predmetného úveru, pričom požiadal o odklad splátok, avšak nebolo mu vyhovené. Žije v Bratislave, má dve zamestnania, obe sú ako skladník. Jeho čistý príjem sa pohybuje mesačne cca 1.100,- až 1.200,- Eur, nájomné platí vo výške 340,- Eur, má jednu vyživovaciu povinnosť, kde výživné činí 140,- Eur a má veľa úverov. 6 úverov spláca po 50,- Eur a SLSP mesačne 249,- Eur. O všetkých svojich výdavkoch predložil súdu listinné dôkazy, a to zmluvu o podnájme, výpis z osobného účtu, mzdové listy, pracovnú zmluvu a priložil aj prehľad svojich úverov, ktoré má u rôznych veriteľov, ktorých splácania preukazuje výpisom z osobného účtu.

5. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia po právnom posúdení veci v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka („len OZ“), § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom do 31.8.2014 t.j. v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), dospel súd prvej inštancie k záveru o dôvodnosti uplatneného nároku a to v celom rozsahu s tým, že súd pristúpil aj k posúdeniu splnenia podmienok priznanej pohľadávky pre povolenie splácať dlh v splátkach u žalovaného.

6. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že čo sa týka jeho majetkových pomerov priniesol všetku potrebnú dokumentáciu a súdu prvej inštancie predložil pracovnú zmluvu, ktorú má uzavretú so spoločnosťou MEDIAPRINT - KAPA PREDDEGROSSO, a.s. zo dňa 29.06.2017 na dobu neurčitú, kde pracuje ako skladový robotník. Jedná sa o pracovný pomer na 40 hodín týždenne. Zároveň priznal, že má aj ďalšie zamestnanie ako skladník a predložil výplatné pásky za marec a február 2019 od spoločnosti LZZ Servis, s.r.o., z čoho vyplýva, že jeho mesačný príjem sa pohybuje okolo 450,- Eur. V oboch zamestnaniach zarobí celkovo cca 1.100 eur až 1.200 eur. Predložil súdu k nahliadnutiu Zmluvu o podnájme nebytových priestorov, ktoré používa na bývanie od 01.10.2018 a platí nájomné vo výške 335,88 eur. Z výpisov z osobného účtu vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. za mesiace 04,05/2019 má súd za preukázané, že na účet je vkladaná mzda vo výške cca 720,00 eur a sú uskutočňované početné úhrady v prospech bankových ako nebankových subjektov, vrátane výživného. Spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. eviduje voči žalovanému dlh voči VÚB, a.s. vo výške 1.913,47 eur a 4.087,82 eur, spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky eviduje voči žalovanému dlh vo výške 534,77 Eur k 31.05.2019, spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. eviduje voči žalovanému dlh spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. vo výške 1.993,15 eur a vo výške 2.667,21 eur, .

7. So zreteľom na hore uvedené skutočnosti súd prvej inštancie povolil v zmysle ustanovenia § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku s použitím princípu v znení čl. 6 Civilného sporového poriadku, vzhľadom na nepriaznivú sociálnu situáciu žalovaného a množstvo jeho záväzkov, zaplatenie dlhu v dlhšej lehote.

8. V prvom rade z vykonaných lustrácií súdu a predložených listinných dôkazov žalovaného mal súd prvej inštancie za preukázané, že sa jedná o osobu, ktorý aktívne pracuje v pracovnom pomere na dvoch pracovných miestach, nakoľko má záujem uhradiť svoje početné dlhy. Jeho celkový mesačný príjem dosahuje podľa jeho vyjadrení až 1.200,00 eur, avšak po odrátaní všetkých jeho nákladov mu ostáva cca 175,00 až 200,00 eur mesačne, pričom všetky náklady žalovaný dostatočne preukázal listinnými dôkazmi. Pri rozhodovaní o splátkach vzal súd do úvahy okolnosti prípadu, z ktorých je zrejmé, že vzhľadom na pomery žalovaného, je splnenie uloženej povinnosti v lehote do troch dní objektívne nemožné a zároveň že spĺňa podmienky pre povolenie splácať dlh v splátkach s tým, že súd poukázal na skutočnosť, že povolenie splácať dlh v splátkach nemôže žalobcovi ako právnickej osobe hromadne poskytujúcej úvery, ohroziť jej ďalšie podnikateľské aktivity a ani vážne zasiahnuť jej majetkovú sféru, navyše sa aj v zmysle uzavretej úverovej zmluvy jednalo o spotrebiteľský úver, ktorý sa poskytoval na dlhšie časové obdobie. Povolením nižších mesačných splátok bude žalobcovi splatená celá dlžná suma priznaná rozsudkom, vrátane úrokov z omeškania a trov konania, len v dlhšom časovom horizonte. Lehota bola predĺžená súdom, povolením plnenia dlhu v mesačných splátkach v sume, ktorú súd v zmysle preukázaných pomerov žalovaného, považuje za plniteľnú. Z toho dôvodu súd určil výšku mesačnej splátky v sume 100,00 eur, v danom prípade do konca každého kalendárneho mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Nakoľko žalovaný by žalobcovi dlžnú sumu vcelku nebol schopný splácať, viedlo by to k exekúcii, čím by sa celkové splatenie dlhu z časového hľadiska aj tak predĺžilo. Splácanie splátok v lehote splatnosti a v určenej výške súd povolil pod podmienkou, že v prípade ak sa žalovaný dostane do omeškania s plnením čo i len jednej splátky, stáva sa splatným celé plnenie jednorázovo.

9. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 s odkazom na ust. § 255 ods. 1 CSP a z dôvodu plného úspechu žalobcu zaviazal žalovaného na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o náhrade ktorých rovnako rozhodol s odkazom na ust. § 232 ods. 3 CSP.

10. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. S odkazom aj na citované rozhodnutia súdov mal za to, že výška priznanej splátky je neadekvátna výške žalovanej pohľadávky s tým, že rovnako uplatnil aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP nakoľko, čo sa týka splatnosti priznanej sumy je rozhodnutie nepreskúmateľné s odkazom na ust. § 220 ods. 2 CSP, v znení aj citovaných rozhodnutí. Navrhoval, aby odvolací súd zmenil v napadnutom rozsahu napadnutý rozsudok tak, že návrhu žalobcu vyhovie a žalovaného zaviazne uhradiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi prizná aj nárok na náhradu trov konania a trov odvolacieho konania.

11. Proti odvolaniu sa vyjadril žalovaný, ktorý s ním nesúhlasil, keďže na pojednávaní svoje záväzky zdokladoval, záväzky poctivo platí s tým, že na živobytie mu skoro neostáva nič a nakoľko chce a má ochotu uhradiť aj túto priznanú pohľadávku navrhoval, že maximálne môže pohľadávku zaplatiť v splátkach po 120,-eur mesačne a po splatení úveru vo výške 1.279,90 eur automaticky navýši mesačnú splátku na 230,-eur, čím sa zníži celková doba splácania, keďže viacej platiť nemôže, aj keď má dva zamestnania.

12. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrval na podanom odvolaní.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP v rozsahu danom v zmysle ust. § 379 a § 380 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 písm.d/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné v celom rozsahu.

14. Odvolaním bol napadnutý len výrok o splatnosti prisúdenej istiny s príslušenstvom, ako aj v spojení s výrokom o trovách konania s tým, že žalobca vyslovil nesúhlas s tým, aby žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť prisúdenú sumu v splátkach po 100,-eur mesačne a žiadal, aby žalovaný zaplatil uloženú povinnosť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný s poukazom na zdokladované majetkové pomery už v konaní na súde prvej inštancie, navrhoval navýšiť súdom priznanú výšku splátky zo 100,-eur mesačne na 120 eur mesačne, keďže niektoré dlhy už sčasti uhradil.

15. Podľa § 232 ods. 3 a 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje v poradí ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie splnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

16. Procesná úprava ako hlavné (prioritné) pravidlo určuje, že v prípade povinnosti uloženej súdom je túto povinný subjekt splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výnimka z tejto zásady je založená na vlastnej úvahe súdu, že pokiaľ sa jedná o peňažné plnenie nemusí byť zaplatené do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ale v dlhšej lehote. Za takúto dlhšiu lehotu je pritom nad akúkoľvek pochybnosť potrebné považovať, i napriek výslovnému zneniu ust. § 232 ods. 3 posledná veta CSP, tiež plnenie vo forme splátok. Ani určenie povinnosti plniť v splátkach totiž fakticky nepredstavuje nič iné ako len spôsob vyjadrenia dlhšej lehoty na plnenie, ktorý i keď zákon priamo neupravuje, výslovne s ním počíta ust. § 232 ods. 4 CSP a zodpovedá tiež účelu a zmyslu oprávnenia súdu určiť dlhšiu lehotu na plnenie, ktorým je zmiernenie ťaživého dopadu okamžitého a jednorazového plnenia na osobu zviazanú povinnosťou plniť. Len výnimočne v odôvodnených prípadoch môže súd určiť dlhšiu ako zákonom určenú lehotu na plnenie. Každá takáto výnimka sa považuje za osobitnú výhodu povinného (dlžníka), ktorá však nesmie neprímerane zasahovať do právoplatne priznaných práv oprávneného (veriteľa). Ten totiž má vždy zaručené právo na uspokojenie priznaných nárokov v narušených súkromnoprávných vzťahoch. Z tohto hľadiska ide o zabezpečenie a realizáciu práva na súdnu ochranu oprávneného a zákonných záruk na definitívnu nápravu narušeného právneho vzťahu. Uvedená výhoda povinného musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci je vhodné určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach (por. R 87/1966). Hľadiskami pre úvahu súdu, či sa má žalovanému, ktorému platobnú povinnosť určil, priznať výhoda splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, žalovaným prejavovaná snaha o plnenie záväzku počas konania, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie sa v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé (por. R V/1968). Pritom je potrebné zohľadniť, že výška splátok musí odrážať nie len osobné pomery žalovaného ale tiež zodpovedať výške priznaného plnenia tak, aby k uspokojeniu žalobcu došlo v primeranej dobe. V opačnom prípade by došlo k narušeniu vyváženosti záujmov oboch strán sporu v smere faktického popretia právoplatne priznaných práv či k možnému vzniku inej ujmy na oprávnených záujmoch žalobcu (por. rozsudok NS SR sp. zn. 7 Cdo/116/2012 zo dňa 18. 3. 2013).

17. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že uplatnené odvolacie dôvody v celom rozsahu nie sú dané, keďže súd prvej inštancie po aplikácii vyššie citovaného zákonného ustanovenia správne dospel k záveru, že v danom prípade je namieste povoliť splácať žalovanému prisúdenú sumu žalobcovi v splátkach vo výške 100,-eur, čo je v súlade s vykonaným dokazovaním a v tom čase zistenými majetkovými a zárobokovými pomermi žalovaného, ktorý nakoľko v podanom odvolaní prejavil ochotu splácať splátku vo vyššej sume, t.j. vo výške 120,-eur mesačne, ktorú je ochotný po celkovej úhrade úveru vo výške 1.279,98 eur, sám automaticky navýšiť na splátku vo výške 230,-eur, čím sa zníži aj celková doba splácania, s poukazom na zistené majetkové pomery žalovaného (viď v tomto znení jasné a určité zdôvodnenie finančných a majetkových pomeroch žalovaného v bodoch 22/ a 23/ odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré zodpovedá ust. § 220 ods. 2 CSP), ako aj reálnu snahu žalovaného o zaplatenie dlhu v čo najkratšom čase.

18. Preto odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom výroku o splatnosti prisúdenej pohľadávky podľa § 388 CSP tak, že žalovaný je povinný priznať istinu s príslušenstvom, ako aj trovy konania zaplatiť žalobcovi, všetko v mesačných splátkach po 120,- Eur, splatných od mesiaca nasledujúceho po mesiaci v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, vždy do konca toho ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky t.j. , že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia .

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s§ 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP a keďže žalobca ako aj žalovaný boli v odvolacom konaní skoro v rovnakom pomere úspešní, odvolací súd nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).